

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200634
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015200634.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobkyne: Obec Žehňa, so sídlom Žehňa č. 151, IČO: 00328057, právne zast.: JUDr. Danielom Boľanovským, advokátom so sídlom v Prešove, Slovenská č. 69, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Prešove, Námestie mieru č. 3, za účasti pribratých účastníkov: 1/ Ing. S. W., bytom v Z. č. XXX, 2/ Slovenský pozemkový fond, Generálne riaditeľstvo, so sídlom v Bratislave, Búdková č. 36 a 3/ Obec Mirkovce, so sídlom v Mirkovce č. 65, IČO: 00327484, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 13. apríla 2015, Číslo: OU-PO-OVBP2-2015/17234/42246/ŠSS-ZV, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. júna 2016, č. k. 3S/24/2015-36, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 15. júna 2016, č. k. 3S/24/2015-36 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 15. júna 2016, č. k. 3S/24/2015-36, postupom podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného z 13. apríla 2015, Číslo: OU-PO-OVBP2-2015/17234/42246/ŠSS-ZV, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie Obce Mirkovce z 1. decembra 2014, Prot. Č. BS/9053/2014-Lr. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obce Mirkovce z 1. decembra 2014, Prot. Č. BS/9053/2014-Lr., ktorým táto obec ako príslušný stavebný úrad postupom podľa § 39 a § 39a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku

(stavebný zákon) v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“) rozhodla o umiestnení stavby: „Inžinierske siete rozvod vody pre IBV P. - rozvod vody“, na pozemkoch parc. č. KNE 295, 509/1 v k. ú. Z. a T., pre navrhovateľa Ing. S. W. (tu pribratý účastník konania 1/).

Krajský súd postupoval v intenciách § 36 ods. 1, § 42 ods. 5, § 37 ods. 2 - 4, § 126 ods. 1, § 140, § 140a, § 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., § 3 ods. 1 a 4 Správneho poriadku, ako aj v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby, keďže zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ OSP).

V súvislosti s námietskou žalobkyne smerujúcou k otázke zákonnosti napadnutého rozhodnutia a spochybňujúcou nezohľadnenie jedného z podkladov rozhodnutia (záväzného stanoviska z 23. októbra 2014) krajský súd považoval za prvoradé zaoberať sa aplikáciou koncentračnej zásady v konaní o umiestnení stavby, ktorá vymedzuje, limituje určité úkony do konkrétnej fázy konania, po uplynutí ktorej účastníci konania nemôžu uplatniť svoje námietky a pripomienky súvisiace s predmetným konaním (v danom prípade bola takouto hraničnou fázou lehota ústneho pojednávania). Z obsahu administratívneho spisu mal preukázané, že aj keď žalobkyňa konkrétne nepoukazovala na stanovisko z 23. októbra 2014, na pojednávaní konanom dňa 4. júla 2014 vyjadrila nesúhlas s umiestnením stavby, a navrhla „... spoločné stretnutie Vodárenskej spoločnosti, a.s. za účasti poslancov, investora a spracovateľa územného plánu Obce Žehňa. Na tomto stretnutí bude potrebné, aby VVS, a.s. zaujala záväzné stanovisko, keďže vyjadrenia sa navzájom rozporujú.“ Aj v stanovisku doručenom dňa 29. septembra 2014 pod č. 126799/2014 vyslovila nesúhlas s umiestnením stavby (s napojením vodovodnej prípojky IBV P. na verejný vodovod Obce Žehňa), k čomu priložila petíciu občanov Obce Žehňa a stanovisko VVS, a.s. z 23. apríla 2013. Krajský súd ďalej uviedol, že aj keď z dátumov námietok žalobkyne a stanoviska VVS, a.s. z 23. apríla 2013 vyplýva, že boli podané pred vypracovaním sporného stanoviska z 23. októbra 2014, nič to nemení na skutočnosti, že pred vydaním prvostupňového rozhodnutia (1. decembra 2014) bolo vydané stanovisko dotknutého orgánu z 23. októbra 2014, ktoré v zmysle § 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. je pre stavebný úrad záväzné a ktoré poukazuje na skutočnosť, že kapacita jestvujúceho vodojemu Žehňa je pre navrhované obdobie nepostačujúca, teda potvrdzuje pravdivosť námietky žalobkyne o rozporných tvrdeniach VVS, a.s. k problematike dostatku vodných zdrojov pre Obec Žehňa v súvislosti s ďalším napojením vodovodnej prípojky pre IBV P. z tohto verejného vodovodu. Zdôraznil, že stavebný úrad v konaní o umiestnení stavby nie je orgánom, ktorému náleží len zhromaždenie predložených dokladov a mechanické zachytenie ich obsahu vo vydávanom rozhodnutí. Stavebnému úradu prináleží povinnosť v zmysle § 37 zákona č. 50/1976 Zb. posúdiť a vyhodnotiť, okrem iného aj súlad predložených podkladov správnymi predpismi, na ochrane ktorých je verejný záujem (a to bez ohľadu na vznesenie námietky). Napojenie vodovodnej prípojky pre IBV P. z verejného vodovodu Obce Žehňa je nepochybne skutočnosťou, ktorá má podstatný vplyv na životné prostredie a stav existujúcich vodných zdrojov v Obci Žehňa. Preto pri diametrálne odlišných stanoviskách toho istého dotknutého orgánu (VVS, a.s.) k rovnakej otázke z 19. februára 2014, 24. apríla 2014 a 23. októbra 2014, nemožno súhlasiť s tvrdením správnych orgánov, že zistili v potrebnom rozsahu skutkový stav, že rozhodnutia sú v súlade s verejným záujmom a teda zákonné. Ani pri zohľadnení koncentračnej zásady v zmysle § 36 ods. 1 a § 42 ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 1. júla 2008, sp. zn. III. ÚS 341/07). Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (predovšetkým súdnej) v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. mája 2010, sp. zn. III. ÚS 72/2010).

Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Úspešnej žalobkyňi podľa § 250k ods. 1 OSP priznal náhradu trov konania v celkovej sume 448,08 eur,

a to titulom trov právneho zastúpenia.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

V dôvodoch odvolania žalovaný namietal, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP).

S poukazom na § 37 ods. 2, 3, § 126 ods. 1, § 140a ods. 1 a 3, § 140b ods. 1, 2 zákona č. 50/1976 Zb. uviedol, že stavebný úrad ako aj žalovaný je povinný rozhodovať v konaní podľa zákona č. 50/1976 Zb. v súlade s vydanými stanoviskami dotknutých orgánov a nie je oprávnený posudzovať ich správnosť, vhodnosť, či účelnosť. Jediným zákonným postupom pre správny orgán je odstránenie vzájomných rozporov medzi takýmito stanoviskami postupom podľa § 136 menovaného zákona, čo v danom prípade potrebné nebolo. Podkladom rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu boli stanoviská Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., závod Prešov z 19. februára 2014, č. 18793/2014/O, z 24. apríla 2014, č. 36645/2014/O, z 26. septembra 2012, č. 6668/2012/O, stanoviská Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Košice z 21. januára 2014, č. 6706/2014/ÚVHR a zo 16. júla 2014, č. 60193/ÚVHR/2014, ďalej stanovisko Okresného úradu Prešov, Odbor opravných prostriedkov z 27. mája 2014, č. OU-PO-OOP4-2014/020909, Okresného úradu Prešov, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z 25. júla 2014, č. OU-PO-OCDPK-2014/026517-004 a Okresného úradu Prešov, Odbor starostlivosti o životné prostredie z 27. októbra 2014, č. OU-PO-OSZP3-2014/036888-02/VK. Predložené stanoviská neboli záporné ani protichodné, reflektovali, zohľadnili a vyjadrili sa k projektovej dokumentácii predloženej v územnom konaní oprávnenou osobou, tak ako to ustanovuje § 45 zákona č. 50/1976 Zb., a to v súlade s ustanoveniami osobitných právnych predpisov, podľa ktorých si dotknuté orgány uplatňujú svoju pôsobnosť.

Ďalej žalovaný namietal, že krajský súd nesprávne uviedol, že stanovisko Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. z 23. októbra 2014, č. 83717/ÚVHR/2014, ktorým sa Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s. vyjadrila k návrhu územného plánu Obce Žehňa, bolo podkladom rozhodnutia Obce Mirkovce, nakoľko toto sa netýka umiestnenia stavby „Inžinierske siete rozvod vody pre IBV P. - rozvod vody“ na pozemkoch parc. KN - E č. 295, 509/1 v k. ú. Z. a T., pre navrhovateľa Ing. S. W.. Z tohto dôvodu má za to, že nie je daný dôvod na postup podľa § 136 zákona č. 50/1976 Zb., keďže podkladmi rozhodnutia boli záväzné stanoviská dotknutých orgánov, ktoré neboli záporné a ani protichodné. Poukázal tiež na to, že predmetné stanovisko z 23. októbra 2014 nebolo súčasťou spisového materiálu a žalovaný sa o tejto písomnosti dozvedel až dňa 19. augusta 2015, t. j. dňom doručenia uznesenia krajského súdu, ktorým žalovaného vyzval, aby sa vyjadril k podanej žalobe, prílohu ktorej tvorilo aj predmetné stanovisko.

Uzavrel, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade s príslušnou právnou úpravou, pri formulovaní svojho rozhodnutia dodržal všetky ustanovenia príslušnej legislatívy, v odôvodnení jednoznačne špecifikoval, ktoré skutočnosti boli podkladom pre jeho rozhodnutie, akými úvahami sa riadil, zhodnotil všetky podklady pre vydanie rozhodnutia a vyslovil správnu úvahu po komplexnom preskúmaní vykonaných úkonov a rozhodnutia prvostupňového orgánu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamieta.

III.

Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného v stanovenej lehote nevyjadrila.

IV.

Pribratý účastník konania - 1/ Ing. S. W. sa k odvolaniu vyjadril podaním z 19. augusta 2016 považujúc odvolanie žalovaného za dôvodné, nakoľko obsahuje všetky relevantné skutočnosti a podklady spojené s prvostupňovým rozhodnutím. Vodovodná prípojka je navrhnutá a riešená v súlade s platnými legislatívnymi predpismi a v súlade so zákonom č. 50/1976 Zb., so súhlasom správcu a vlastníka verejného vodovodu - Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s.. Zároveň k vyjadreniu pripojil stanovisko Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. z 12. júla 2016.

V.

Pribratý účastník konania - 2/ Slovenský pozemkový fond sa k odvolaniu nevyjadril.

VI.

Pribratý účastník konania - 3/ Obec Mirkovce sa k odvolaniu vyjadril podaním zo 16. augusta 2016 s tým, že žalovaný dodržal ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb. a Správneho poriadku, nedopustil sa žiadneho pochybenia odporujúceho menovaným zákonom. Krajský súd vec nesprávne posúdil.

VII.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 212 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP, v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá, § 211 ods. 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie žalovaného z 13. apríla 2015, Číslo: OU-PO-OVBP2-2015/17234/42246/ŠSS-ZV, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie Obce Mirkovce z 1. decembra 2014, Prot. Č. BS/9053/2014-Lr., a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, ako aj konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami žalobkyne uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného z 13. apríla 2015, Číslo: OU-PO-OVBP2-2015/17234/42246/ŠSS-ZV, ktorým tento podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obce Mirkovce z 1. decembra 2014, Prot. Č. BS/9053/2014-Lr. Týmto rozhodnutím menovaná obec ako príslušný stavebný úrad postupom podľa § 39 a § 39a zákona č. 50/1976 Zb. rozhodla o umiestnení stavby: „Inžinierske siete rozvod vody pre IBV P. - rozvod vody“, na pozemkoch parc. č. KNE 295, 509/1 v k. ú. Z. a T., pre navrhovateľa Ing. S. W. (tu pribratý účastník konania 1/). Zároveň pre umiestnenie stavby a projektovú dokumentáciu stavebný úrad určil podmienky (bod 1 - 20) predovšetkým reflektujúce pripomienky plynúce zo záväzných stanovísk jednotlivých dotknutých orgánov v prebiehajúcom územnom konaní.

Najvyšší súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný

stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Podľa § 37 ods. 2 a 3 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

(3) Stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

Podľa § 39a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 126 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., dotknutým orgánom podľa tohto zákona je a/ orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň

nadväzovať alebo s ním súvisí,

b/ obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavieb uvedených v § 117b,

c/ vlastník sietí a zariadení technického vybavenia územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis. 15)

Podľa § 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Podľa § 140 zákona č. 50/1976 Zb. ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis, najvyšší súd zistil, že príbratý účastník 1/ Ing. S. W. podaním z 28. mája 2014 a doručeným stavebnému úradu (Obec Mirkovce) dňa 2. júna 2014 podal návrh na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby: „Inžinierske siete rozvod vody pre IBV P. - rozvod vody“, na pozemkoch parc. č. KNE 295, 509/1 v k. ú. Z. a T.. K návrhu priložil aj stanovisko Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., závod Prešov z 24. apríla 2014, číslo 36645/2014/O, z ktorého vyplývalo, že navrhovaná obytná zóna uvažuje s výstavbou 29 rodinných domov a 23 bytových jednotiek v radovej zástavbe. Vzhľadom na zástavbu IBV v nadmorskej výške od 355,00 m.n.m. do 365,00 m.n.m. a tlakovou čiarou na kóte 405,00 m.n.m. +/- 5,0 m sú tlakové pomery vyhovujúce. K rozvodu vody bolo navrhované, že zdrojom pitnej vody bude vodojem Žehňa 100m³ s tým, že navrhované prírodné vodovodné potrubie HDPE DN80, dĺžka 540,72m bude napojené na verejný vodovod PE DN 80mm, ktoré je v správe Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., závod Prešov. Napojenie je navrhnuté výrezom a vložením T - kusu DN80/80. Za napojením sa osadí uzáver DN80 so zemnou zákopovou súpravou a poklopom. Vo vzdialenosti 2,0m od bodu napojenia bude začiatok vonkajšej steny vodomernej šachty s vnútornými rozmermi šírka 1400mm, dĺžka 2500mm, výška 1800mm. Vo vodomernej šachte bude osadená vodomerná zostava s vodomermom DN50 pre meranie spotreby vody celej obytnej skupiny. V najnižšom mieste vodovodu je navrhnutý podzemný hydrant DN80. V najvyšších miestach vodovodu sú navrhnuté automatické odzdušňovacie súpravy DN50 - 2ks. S uvedeným navrhovaným riešením vyjadrila Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., závod Prešov súhlas s tým, že k stanovisku pripojila podmienky.

V územnom konaní vychádzal stavebný úrad zo záväzných stanovísk dotknutých orgánov podľa ustanovenia § 140a, § 140b zákona č. 50/1976 Zb., konkrétne podkladom pre vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby bolo:

1/ Stanovisko Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., závod Prešov

a/ z 26. septembra 2012, č. 6668/2012/O, v ktorom Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., závod Prešov vyjadrila súhlas s napojením plánovanej IBV P. na verejný vodovod s tým, že zároveň stanovila podmienky

b/ z 19. februára 2014, č. 18793/2014/O, podľa ktorého zostávajúca rezerva pri minimálnej výdatnosti 183m³/deň postačuje pre výhľadové napojenie ďalších 1830 obyvateľov (100l/osobu/deň)

2/ Stanovisko Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Košice

a/ z 21. januára 2014, č. 6706/2014/ÚVHR, podľa ktorého k zásobovaniu lokality Mirkovce - P. pitnou vodou napojením na prívodné potrubie do Obce Dúbrava nevzhliadla žiadne výhrady s tým, že lokalita bude zásobovaná vodou z vodojemu Žehňa o objeme 100m³. Zároveň konkrétne podmienky pre napojenie lokality Mirkovce - P. na prívodné potrubie pri Obci Dúbrava určí prevádzkovateľ vodovodu Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., závod Prešov

b/ zo 16. júla 2014, č. 60193/ÚVHR/2014, ktorým Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., Košice podala výklad stanoviska z 15. novembra 2013, číslo 93613/ÚVHR/2013 k „Zadaniu pre spracovanie Územného plánu obce Žehňa“, týkajúceho sa riešenia zásobovania Obce Žehňa pitnou vodou napojením na prívod vody z vodárenského systému Starina - Košice v súvislosti s ďalším rozvojom rómskej osady

3/ Stanovisko Okresného úradu Prešov, Odbor opravných prostriedkov z 27. mája 2014, č. OU-PO-OOP4-2014/020909, v ktorom dotknutý orgán povolil výnimku zo zakázanej alebo obmedzenej činnosti v ochrannom pásme pozemnej komunikácie - ciest III/0681 a III/050201, k. ú. Z. a T. z dôvodu prípravy a realizácie stavby „IBV P. - vodovod, VN prípojka a miestna komunikácia“ pre žiadateľa Ing. S. W. (tu prirátatý účastník konania 1/).

4/ Stanovisko Okresného úradu Prešov, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z 25. júla 2014, č. OU-PO-OCDPK-2014/026517-004, v ktorom dotknutý orgán udelil súhlas na možné budúce použitie poľnohospodárskej pôdy na stavebné zámery a iné zámery v lokalitách spracovaných v návrhu Urbanistickej štúdie Obce Mirkovce, lokalita P. v celkovom rozsahu 5,012ha, k. ú. T..

5/ Stanovisko Okresného úradu Prešov, Odbor starostlivosti o životné prostredie z 27. októbra 2014, č. OU-PO-OSZP3-2014/036888-02/VK, v ktorom dotknutý orgán konštatoval, že za v stanovisku uvedených podmienok, predmetná stavba z hľadiska ochrany vodných pomerov je možná.

6/ Stanovisko Slovenského pozemkového fondu zo 6. marca 2014, číslo DE/2014/011565, v ktorom taktiež Slovenský pozemkový fond vyjadril súhlas s vydaním územného rozhodnutia za stanovených podmienok.

Z vyššie uvedených stanovísk a vzhľadom na žalobnú námietku predovšetkým zo stanovísk dotknutého orgánu Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Košice a Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., závod Prešov ako orgánov oprávnených vydávať stanoviská o dostatočnej kapacite vodárenského zdroja verejného vodovodu Obce Žehňa vyplýva, že tieto sú kladné, s vydaním územného rozhodnutia pre dotknutú stavbu „Inžinierske siete rozvod vody pre IBV P. - rozvod vody“ vyjadrili súhlas, pričom podmienky uvádzané dopytovanými orgánmi boli zahrnuté do podmienok rozhodnutia o umiestnení stavby.

Žalobkyňa v podanej žalobe poukazovala na stanovisko Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Košice z 23. októbra 2014, číslo 83717/ÚVHR/2014, v ktorom bol konštatovaný nedostatok vodných zdrojov, keď kapacita jestvujúceho vodojemu Žehňa pre navrhované obdobie a pre výhľadové obdobie nepostačuje. Namietala, že uvedené stanovisko je v rozpore s inými stanoviskami totožného dotknutého orgánu. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že predmetné stanovisko z 23. októbra 2014 nie je stanoviskom na účely tohto konkrétneho územného konania (§ 126 v spojení s § 140b zákona č.

50/1976 Zb.). Menované stanovisko nereflektuje v sebe osobitosti a špecifiká v tomto konaní riešenej stavby - „Inžinierske siete rozvod vody pre IBV P. - rozvod vody“. Stanovisko z 23. októbra 2014 bolo zo strany Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Košice prijaté k návrhu územného plánu obce, v ktorom sa v časti „Zásobovanie vodou“ riešila výdatnosť vodných zdrojov pre návrhové obdobie r. 2030, respektíve výhľadové obdobie r. 2040 s tým, že v budúcom období bude potrebné riešiť ďalšie vodné zdroje, a to buď ďalším vodárnským zdrojom (hydrogeologický vrt), využitím miestneho vodárenského zdroja Abranovce, alebo vodárenského zdroja Starina. Tieto závery do značnej miery odzrkadľovali aktuálnu situáciu v rómskej osade, kde je vybudovaná časť kanalizácie bez čističky odpadových vôd. Z uvedeného vyplýva, že menované stanovisko počíta v budúcnosti z nedostatkom vodných zdrojov a zároveň ponúka najvhodnejšie riešenia, avšak nedotýka sa aktuálne (v súčasnosti) riešenej stavby - „Inžinierske siete rozvod vody pre IBV P. - rozvod vody“. K tejto konkrétnej stavbe v konkrétnom územnom konaní (počíta sa s výstavbou 52 bytových jednotiek - 29 RD a 23 BJ) zodpovedá predovšetkým súhlasné stanovisko Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., závod Prešov z 24. apríla 2014, číslo 36645/2014/O predložené navrhovateľom Ing. S. W. (pribratý účastník konania 1/) ako aj súhlasné stanovisko z 19. februára 2014, č. 18793/2014/O, podľa ktorého zostávajúca rezerva pri minimálnej výdatnosti 183m³/deň postačuje pre výhľadové napojenie ďalších 1830 obyvateľov (100 l/osobu/deň). Tento záver tiež podporuje stanovisko Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Košice z 12. júla 2016, číslo 62 685/2016/O//My/ÚVR, podľa ktorého pre toto územné konanie (a naň nadväzujúce stavebné konanie) je v rámci tohto konania pri uvažovanej špecifickej potrebe pitnej vody 113,75 l/os/deň maximálna denná spotreba vody 0,44 l/s, pričom vodárnsky zdroj v k. ú. Z. má povolený odber 1,55 l/s. Vo vzťahu k výdatnosti vodárenského zdroja bolo konštatované, že uvažovanú lokalitu v k. ú. T. bude možné napojiť na jestvujúci verejný vodovod Obce Žehňa za podmienky, že na základe žiadosti Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Košice bude príslušným okresným úradom povolený zvýšený odber pitnej vody z vodárenského zdroja v k. ú. Z..

Najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodnú tiež námietku, ktorou žalobkyňa namietala nepreskúmateľnosť oboch správnych rozhodnutí. Po preskúmaní oboch správnych rozhodnutí najvyšší súd dospel k záveru, že tieto rozhodnutia spĺňajú požiadavky plynúce tak z § 46, § 47 ods. 3 Správneho poriadku ako aj z § 39a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.. Prvostupňový správny orgán správne vo výroku svojho rozhodnutia určil stavebný pozemok, umiestnil stavbu na ňom a určil podmienky na umiestnenie stavby vrátane uvedenia času platnosti rozhodnutia. Námietkam vzneseným účastníkom konania (žalobkyňou) nevyhovel, pričom v odôvodnení bližšie uviedol, na základe akých skutočností dospel k uvedenému záveru. Tiež v postupe stavebného úradu najvyšší súd nevzhladol žiadne procesné pochybenie, stavebný úrad postupoval správne, keď vo veci v súlade s § 36 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. nariadil ústne pojednávanie (4. júla 2014), ďalej v zmysle ustanovení § 140a, § 140b zákona č. 50/1976 Zb. si vyžiadal záväzné stanoviská dotknutých orgánov, ktoré v rozhodnutí o umiestnení stavby z 1. decembra 2014, Prot. Č. BS/9053/2014-Lr. aj zohľadnil vo forme podmienok pre umiestnenie stavby a projektovú prípravu. Stavebný úrad teda postupoval v zmysle § 37 zákona č. 50/1976 Zb., určil stavebný pozemok a na základe kladných záväzných stanovísk dotknutých orgánov chrániacich verejné záujmy podľa osobitných právnych predpisov, predmetnú stavbu umiestnil. Postup správneho orgánu prvého stupňa bol teda v súlade so zákonom č. 50/1976 Zb. (§ 37, § 39a, § 126, § 14a - § 140b). Rovnako v odôvodnení rozhodnutia žalovaným ako odvolacím správnym orgánom najvyšší súd nevzhladol žiadne pochybenie majúce za následok jeho nepreskúmateľnosť. Je z neho zrejmé, čo tvorilo podklad rozhodnutia, na základe akých skutočností rozhodol, riadne sa vysporiadal s námietkami žalobkyňou uvedenými v odvolaní. Odôvodnenie rozhodnutia žalovaného orgánu nie je svojvoľné, má reálny základ v spisovom materiáli. Vydané rozhodnutie je preto správne a zákonné. Pokiaľ za takéhoto stavu žalovaný správny orgán ako orgán odvolací zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie, stotožniac sa s jeho skutkovými a právnymi závermi, nemožno takýto postup považovať za nezákonný.

Vzhladom na vyššie uvedené dôvody, najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP zmenil v zmysle § 220 OSP a v spojení s § 492 ods. 2 SSP tak, že žalobu zamietol.

VIII.

O náhrade trov konania (prvostupňového aj odvolacieho) rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, s § 224 ods. 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyňa bola v konaní neúspešná, žalovanému a pribratým účastníkom 1/ - 3/ náhrada trov konania neprináleží, keďže ich náhrada v tomto prípade podľa zákona (OSP) ako i podľa konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je prípustná (napríklad rozsudok zo 17. apríla 2013, sp. zn. 3Sžp/9/2012, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2014, sp. zn. 3Sžhuv/1/2013, alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. marca 2013, sp. zn. 8Sžp/11/2012).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.